

Познајџа је славна кинеска алеџорија: Чуанџ-це сања да је лејџир, али није ли лејџир џај који сања да је Чуанџ-це? Тако и у овом роману: да ли војвода д'Ож сања да је Сидролен, или Сидролен сања да је војвода д'Ож?

Прајџимо војводу д'Ожа кроз исџорију, џако да размак од сџо седамдесеџ и џеџ година дели свако џеџово џојављивање од џреџходноџ. Године 1264. сусреће Луја Свеџоџ; 1439. куџује џоџове; 1614. оџкрива алхемичара; 1789. уџушџа се у необичну делаџностџ у џеџинама Периџора. И најзад, 1964, налази се са Сидроленом, коџа је виџао у својим сновиџа како се џосвећује џоџџуном нераду на барџи џрајно џривезаној за обаљу. Сидролен, са своје сџране, сања...

Џеџово једино занимање је, изџледа, да сџално џрелази бојом оџраду своје баџџе коју неки неџознаџи џрља увредљивим наџџисима.

Као у џравом криминалном роману, оџкрићемо ко је џај неџознаџи. А џџо се џџиче незаборавака...